

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ
ศาสตราจารย์พิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๕**

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. ๒๕๓๓ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเห็นควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีว่าด้วยการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์พิเศษ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับมติคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ และมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้ เรียกว่า ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วย การแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์พิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๕
- ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
- ข้อ ๓. ในข้อบังคับนี้
สภามหาวิทยาลัย	หมายถึง	สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
มหาวิทยาลัย	หมายถึง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
สำนักวิชา	หมายถึง	สำนักวิชาตาม พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้หมายรวมถึงสำนักวิชาหรือหรือหน่วยงานที่มีการจัดตั้งตามมติสภามหาวิทยาลัย
อธิการบดี	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
คณบดี	หมายถึง	คณบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
คณะกรรมการประจำสำนักวิชา	หมายถึง	คณะกรรมการประจำสำนักวิชามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ศาสตราจารย์พิเศษ	หมายถึง	ศาสตราจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตามมาตรา ๔๓ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. ๒๕๓๓
รองศาสตราจารย์พิเศษ	หมายถึง	รองศาสตราจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตามมาตรา ๔๒ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. ๒๕๓๓

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	หมายถึง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตามมาตรา ๔๒ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. ๒๕๓๓
อาจารย์พิเศษ	หมายถึง	ผู้ที่มีคุณวุฒิเหมาะสมได้รับการแต่งตั้งเป็นอาจารย์พิเศษ ซึ่งมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยจะต้องเป็นผู้ได้รับปริญญาไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชานั้นๆ และเป็นผู้ที่ได้รับความเห็นชอบจากกรรมการประจำสำนักวิชาในการเชิญเป็นอาจารย์พิเศษ เพื่อทำการสอนตามรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยในแต่ละปีการศึกษา

ข้อ ๔. การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ให้พิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผลการปฏิบัติงาน ผลงานทางวิชาการตามที่กำหนด ดังนี้

๔.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

๔.๑.๑ ต้องเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า โดยดำรงตำแหน่งอาจารย์พิเศษ และได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี และมีผลการสอนให้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ไม่น้อยกว่า ๒๗ หน่วยกิต ทั้งนี้ ต้องผ่านการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพการสอน โดยมีผลการประเมินไม่ต่ำกว่าระดับดีมาก หรือ

๔.๑.๒ เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า โดยดำรงตำแหน่งอาจารย์พิเศษ และได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปีและมีผลการสอนให้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต ทั้งนี้ ต้องผ่านการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพการสอน โดยมีผลการประเมินไม่ต่ำกว่าระดับดีมาก

๔.๒ มีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ชุดหนึ่งชุดใดเช่นเดียวกับการขอตำแหน่งทางวิชาการตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยอนุโลม ดังต่อไปนี้

เกณฑ์ชุดที่ ๑ (เสนอเอกสารประมวลสาระรายวิชาและผลงานในลักษณะอื่นๆ)

(๑) มีเอกสารประมวลสาระรายวิชาที่ผลิตขึ้นไม่น้อยกว่า ๑ รายวิชา ซึ่งมีคุณภาพดีและได้ใช้ประกอบการสอนในมหาวิทยาลัยมาแล้ว หรือ มีงานแต่ง เรียบเรียง แปลหนังสือ บทความทางวิชาการที่เทียบกันได้ ซึ่งมีคุณภาพดี และ

(๒) มีผลงานวิจัยไม่น้อยกว่า ๑ เรื่องเต็ม ซึ่งมีคุณภาพดี หรือ มีผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เทียบกันได้ ซึ่งมีคุณภาพดี

เกณฑ์ชุดที่ ๒ (เสนอผลงานวิจัยอย่างเดียว)

มีผลงานวิจัยไม่น้อยกว่า ๒ เรื่องเต็ม ซึ่งมีคุณภาพไม่ต่ำกว่าระดับดี โดยในจำนวนนี้มีอย่างน้อย ๑ เรื่อง ที่ผู้ขอตำแหน่งเป็นผู้วิจัยหลักและมีคุณภาพดีมาก

ข้อ ๕. การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์พิเศษ ให้พิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผลการปฏิบัติงาน ผลงานทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

๕.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

๕.๑.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี และมีผลการสอนให้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในตำแหน่งดังกล่าว ไม่น้อยกว่า ๒๗ หน่วยกิต ทั้งนี้ ต้องผ่านการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพการสอน โดยมีผลการประเมินไม่ต่ำกว่าระดับดีมาก

๕.๒ มีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ชุดหนึ่งชุดใดเช่นเดียวกับการขอตำแหน่งทางวิชาการตำแหน่งรองศาสตราจารย์ โดยอนุโลม ดังต่อไปนี้

เกณฑ์ชุดที่ ๑ (เสนอเอกสารประมวลสาระรายวิชาและผลงานในลักษณะอื่นๆ)

- (๑) มีเอกสารประมวลสาระรายวิชาที่ผลิตขึ้นไม่น้อยกว่า ๑ รายวิชา ซึ่งมีคุณภาพดีมาก และได้ใช้ประกอบการสอนในมหาวิทยาลัยมาแล้ว หรือ มีงานแต่ง เรียบเรียง แปล ตำราหรือหนังสือ ซึ่งมีคุณภาพดีมาก และ
- (๒) มีผลงานวิจัยไม่น้อยกว่า ๑ เรื่องเต็ม ซึ่งมีคุณภาพดีมาก หรือ มีผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เทียบกันได้ ซึ่งมีคุณภาพดีมาก

เกณฑ์ชุดที่ ๒ (เสนอผลงานวิจัยอย่างเดียว)

มีผลงานวิจัยไม่น้อยกว่า ๒ เรื่องเต็ม ซึ่งมีคุณภาพไม่ต่ำกว่าดีมาก โดยในจำนวนนี้มีอย่างน้อย ๑ เรื่อง ที่ผู้ขอกำหนดตำแหน่งเป็นผู้วิจัยหลักและมีคุณภาพดีเด่น

ผลงานทางวิชาการที่ใช้ในการขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์พิเศษ ต้องไม่ซ้ำกับผลงานที่ได้เคยใช้สำหรับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ โดยผู้ขอตำแหน่งคนเดียวกันมาแล้ว ทั้งนี้ นอกจากนั้น จะต้อง มีผลงานทางวิชาการที่เพิ่มขึ้นเป็นส่วนใหญ่ภายหลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษด้วย

ข้อ ๖. การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ ให้พิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผลการปฏิบัติงาน ผลงานทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

๖.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

๖.๑.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์พิเศษ และได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี และมีผลการสอนให้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในตำแหน่งดังกล่าว ไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต ทั้งนี้ ต้องผ่านการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพการสอน โดยมีผลการประเมินไม่ต่ำกว่าระดับดีมาก

๖.๒ มีผลงานทางวิชาการ ซึ่งเสนอได้ตามเกณฑ์ชุดหนึ่งชุดใด เช่นเดียวกับการขอตำแหน่งทางวิชาการตำแหน่งศาสตราจารย์ โดยอนุโลม ดังต่อไปนี้

เกณฑ์ชุดที่ ๑

- (๑) มีงานแต่งตำราหรือหนังสือที่ใช้ประกอบการศึกษาในมหาวิทยาลัย ไม่น้อยกว่า ๑ เล่ม ซึ่งมีคุณภาพดีมาก และ
- (๒) มีผลงานวิจัยไม่น้อยกว่า ๑ เรื่องเต็ม ซึ่งมีคุณภาพดีมาก หรือ มีผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ที่เทียบกันได้ ซึ่งมีคุณภาพดีมาก

เกณฑ์ชุดที่ ๒

(๑) มีงานแต่งตำราหรือหนังสือที่ใช้ประกอบการศึกษาในมหาวิทยาลัย ไม่น้อยกว่า ๑ เล่ม
ซึ่งมีคุณภาพดีเด่น หรือ

(๒) มีผลงานวิจัยไม่น้อยกว่า ๑ เรื่องเต็ม ซึ่งมีคุณภาพดีเด่น หรือ มีผลงานทางวิชาการ
ในลักษณะอื่น ที่เทียบกันได้ ซึ่งมีคุณภาพดีเด่น

ผลงานทางวิชาการที่ใช้ในการขอตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ ต้องไม่ซ้ำกับผลงาน
ที่ได้เคยใช้สำหรับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือ รองศาสตราจารย์พิเศษ
โดยผู้ขอตำแหน่งคนเดียวกันมาแล้ว นอกจากนี้ จะต้อง มีผลงานทางวิชาการที่เพิ่มขึ้นเป็นส่วนใหญ่
หลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์พิเศษด้วย

ปริมาณเอกสารประมวลสาระรายวิชา ผลงานวิจัย ตำรา หนังสือ ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัย
กำหนด ดังรายละเอียดในเอกสารคำจำกัดความ ปริมาณผลงานทางวิชาการที่แนบท้ายข้อบังคับนี้

ส่วนการจำแนกระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด
ดังรายละเอียดในเอกสารคำจำกัดความของผลงานทางวิชาการและเกณฑ์คุณภาพตามเกณฑ์ที่แนบท้าย
ข้อบังคับนี้

ข้อ ๗. ให้มีกลไกและขั้นตอนการดำเนินการพิจารณา ดังนี้

๗.๑ ให้หัวหน้าสาขาวิชาการออกข้อมูลตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด แล้วนำเสนอพร้อมด้วยผลงาน
ทางวิชาการต่อคณบดีของสำนักวิชาของอาจารย์พิเศษ ที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๔-๖ เพื่อเสนอต่อ
คณะกรรมการประจำสำนักวิชาเป็นผู้พิจารณากลับกรอง

๗.๒ คณะกรรมการประจำสำนักวิชาพิจารณากลับกรองเบื้องต้นว่าอาจารย์พิเศษผู้นั้นมีคุณสมบัติ
ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดหรือไม่ แล้วนำเสนอสภาวิชาการ

๗.๓ ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งสภาวิชาการแต่งตั้ง สำหรับการพิจารณา
การขอตำแหน่งตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมีหน้าที่พิจารณาผลงานทางวิชาการ
แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการ ตลอดจนหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและ
ตามที่สภาวิชาการมอบหมาย โดยให้รายงานผลต่อสภาวิชาการ

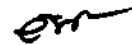
๗.๔ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการพิจารณาแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำรงตำแหน่ง
ทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่จะเสนอขอตำแหน่งและอยู่ในสาขาวิชาเดียวกันหรือสาขาวิชา
ที่เกี่ยวข้อง จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น
เป็นผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการ ทั้งนี้ ให้ใช้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งในการตัดสิน

๗.๕ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการเห็นชอบผลการประเมินคุณภาพงานทางวิชาการ
ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิประเมินมาแล้วให้นำเสนอสภาวิชาการพิจารณาให้ความเห็นชอบเมื่อสภา
วิชาการพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วให้นำเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคล
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีพิจารณาต่อไป

๗.๖ คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีพิจารณาอนุมัติการขอ
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและรองศาสตราจารย์พิเศษ ตามข้อเสนอแนะของสภาวิชาการ
แล้วให้อธิการบดีเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

- ๗.๗ สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาอนุมัติการขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษตาม
ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี แล้วให้นายก
สภามหาวิทยาลัยเสนอขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนำความกราบบังคมทูลเพื่อ
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป
- ข้อ ๘. อาจารย์พิเศษที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ
หรือศาสตราจารย์พิเศษ ต้องไม่เป็นอาจารย์ประจำในสถาบันการศึกษาอื่นที่มีข้อบังคับการเข้าสู่
ตำแหน่งทางวิชาการอยู่แล้ว
- ข้อ ๙. การแต่งตั้งผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งทางวิชาการในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่นที่
มหาวิทยาลัยรับรอง ให้สภาวิชาการและคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
สุรนารีพิจารณาเทียบตำแหน่งและอนุมัติการแต่งตั้ง
- ข้อ ๑๐. ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหา ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีสอาน)
นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

<p>เอกสารแนบท้ายข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วยหลักเกณฑ์และ วิธีการแต่งตั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๕</p>
--

<p>คำจำกัดความปริมาณผลงานทางวิชาการ</p>
--

ผลงาน	ปริมาณ
<p>เอกสารประมวลสาระ รายวิชา ๑ รายวิชา</p>	<p>หมายถึง ผลงานที่มีปริมาณเทียบเท่าการสอนไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต/ทวิภาค หรือ ๓ หน่วยกิต/ไตรภาค ในระดับปริญญาตรี หรือเท่ากับ ๑.๕ หน่วยกิต/ทวิภาค หรือ ๒ หน่วยกิต/ไตรภาค ในระดับบัณฑิตศึกษา โดยอาจเป็นผลงานที่ทำเป็นหลายบทในวิชาเดียวหรือหลายวิชาก็ได้</p>
<p>ผลงานวิจัย ๑ เรื่องเต็ม</p>	<p>สำหรับตำแหน่ง <i>ผู้ช่วยศาสตราจารย์</i> หมายถึง ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ที่ผู้ขอเป็นผู้แต่งเพียงผู้เดียว (๑๐๐%) หรือ ในกรณีที่ผลงานวิจัยมีผู้แต่งร่วม ผู้ขออาจนำเสนอมากกว่า ๑ เรื่องก็ได้ โดยรวมสัดส่วนความเป็นเจ้าของแล้วต้องเป็นเจ้าของผลงานรวมไม่น้อยกว่า ๑๐๐ %</p>
	<p>สำหรับตำแหน่ง <i>รองศาสตราจารย์</i> หมายถึง ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ที่ผู้ขอเป็นผู้แต่งเพียงผู้เดียว (๑๐๐%) หรือ ในกรณีที่ผลงานวิจัยมีผู้แต่งร่วม ผู้ขออาจนำเสนอมากกว่า ๑ เรื่องก็ได้ โดยรวมสัดส่วนความเป็นเจ้าของแล้วต้องเป็นเจ้าของผลงานรวมไม่น้อยกว่า ๑๐๐% และต้องเป็นผู้วิจัยหลักอย่างน้อย ๑ เรื่อง</p>
	<p>สำหรับตำแหน่ง <i>ศาสตราจารย์</i> หมายถึง ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ที่ผู้ขอเป็นผู้แต่งเพียงผู้เดียว (๑๐๐%) หรือ ในกรณีที่ผลงานวิจัยมีผู้แต่งร่วม ผู้ขออาจนำเสนอมากกว่า ๑ เรื่องก็ได้ โดยรวมสัดส่วนความเป็นเจ้าของแล้วต้องเป็นเจ้าของผลงานรวมไม่น้อยกว่า ๑๐๐% และต้องเป็นผู้วิจัยหลักทุกเรื่อง</p>
<p>ตำรา หรือ หนังสือ ๑ เล่ม</p>	<p>หมายถึง ผลงานที่มีปริมาณเทียบเท่าการสอนไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต/ทวิภาค หรือ ๓ หน่วยกิต/ไตรภาค ในระดับปริญญาตรี หรือเท่ากับ ๑.๕ หน่วยกิต/ทวิภาค หรือ ๒ หน่วยกิต/ไตรภาค ในระดับบัณฑิตศึกษา โดยอาจเป็นผลงานที่ทำเป็นหลายบทในวิชาเดียวหรือหลายวิชาก็ได้</p>
<p>ผู้วิจัยหลัก</p>	<p>หมายถึง ผู้วิจัยที่มีสัดส่วนร้อยละสูงสุดในการมีส่วนร่วมในผลงานวิจัยนั้นๆ หรือ เป็นผู้วิจัยหรือผู้ประพันธ์ ซึ่งเป็นผู้ติดต่อกับสำนักพิมพ์ (Corresponding Author) สัดส่วนให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด</p>

เอกสารแนบท้ายข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๕

๑. เอกสารประมวลสาระรายวิชา	
คำนิยาม	หมายถึง เอกสารผลงานทางวิชาการที่จัดทำขึ้น จากการนำเอกสารและคำบรรยายที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย โดยนำมาเรียบเรียงอย่างเป็นระบบที่แสดงให้เห็นถึงสาระเนื้อหาวิชาที่ชัดเจน ประกอบด้วย หัวข้อการบรรยายที่อธิบายสาระสำคัญ มีรายชื่อบทความหรือหนังสืออ่านประกอบบทเรียบเรียง/บทความย่อเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ การอ้างอิงและบรรณานุกรม โดยอาจใช้ข้อมูลแผนภาพ ตัวอย่าง มีกรณีศึกษาและหรือการวิเคราะห์ สังเคราะห์ที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจในสาระสำคัญนั้นๆ ได้อย่างชัดเจน
รูปแบบ	เป็นเอกสารรูปเล่ม
การเผยแพร่	ต้องได้รับการจัดทำเป็นรูปเล่มด้วยการพิมพ์ หรือถ่ายสำเนาเย็บเล่ม หรือสื่ออื่นๆ ที่แสดงหลักฐานว่าได้เผยแพร่ให้แก่ผู้เรียนในวิชานั้นๆ มาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา
ระดับคุณภาพ	ลักษณะคุณภาพ (เอกสารประมวลรายวิชา)
ดี	เป็นเอกสารที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้อง สมบูรณ์และทันสมัย ครอบคลุมสาระสำคัญ วัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
ดีมาก	ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้องมีการใช้ภาษาและการเรียบเรียง และนำเสนอเนื้อหาตามลำดับทำ ความเข้าใจง่าย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน
ดีเด่น	ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องมีคุณค่าทางวิชาการอย่างกว้างขวาง

๒. ตำรา	
คำนิยาม	<p>หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมเนื้อหาสาระของวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชา หรือของหลักสูตรก็ได้ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการถ่ายทอดวิชา ในระดับอุดมศึกษาในการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับอุดมศึกษา เนื้อหาสาระของตำราต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงวันที่ผู้เขียนเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งนี้ผู้ขอจะต้องระบุวิชาที่เกี่ยวข้อง ในหลักสูตรที่ใช้ตำราเล่มที่เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการด้วย</p> <p>ผลงานทางวิชาการที่เป็น “ตำรา” นี้ อาจได้รับการพัฒนาขึ้นจากเอกสารคำสอน จนถึงระดับที่มีความสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งผู้อ่านอาจเป็นบุคคลอื่นที่มีผู้ใช้ผู้เรียนในวิชานั้น แต่สามารถอ่านและทำความเข้าใจในสาระของตำรานั้นด้วยตนเองได้ โดยไม่ต้องเข้าศึกษาในวิชานั้น</p>
รูปแบบ	<p>เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การอธิบายหรือการวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิงและบรรณานุกรม ทั้งนี้อาจมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์</p> <p>การอธิบายสาระสำคัญมีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่างหรือกรณีศึกษาประกอบ จนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ</p>
การเผยแพร่	<p>๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE) หรือสำนักพิมพ์ (PUBLISHING-HOUSE) หรือ โดยการถ่ายสำเนาเย็บเป็นรูปเล่ม หรือทำในรูปแบบอื่นๆ</p> <p>๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ</p> <p>การเผยแพร่งดกล่าวนั้น จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน ทั้งนี้ ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากสำนักวิชา และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องใช้ในการเรียนการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา</p>
ระดับคุณภาพ	ลักษณะคุณภาพ (ตำรา)
ดี	เป็นตำราที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจน เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา
ดีมาก	<p>ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง</p> <p>๑. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวิชาการ</p> <p>๒. มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยของผู้เขียนที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้</p>
ดีเด่น	<p>ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้อง</p> <p>๑. มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการและมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body – of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง</p> <p>๒. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง</p> <p>๓. เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ</p>

๓. หนังสือ	
คำนิยาม	หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นโดยมีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ และ/หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงในเชิงเนื้อหาและครอบคลุม โดยไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือของวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตร และไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้เนื้อหาสาระของหนังสือต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงวันที่จัดพิมพ์
รูปแบบ	เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิงและบรรณานุกรม ทั้งนี้ อาจมีอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์ การอธิบายสาระสำคัญที่มีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่างหรือกรณีศึกษาประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ
การเผยแพร่	มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้ ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE) หรือสำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE) ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ การเผยแพร่ดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน ทั้งนี้ ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากสำนักวิชา และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน เมื่อได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “หนังสือ” ไปแล้ว การนำ “หนังสือ” นั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาใน “หนังสือ” เพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ “หนังสือ” นั้นอีกครั้งหนึ่งอาจกระทำได้ แต่จะต้องทำการเผยแพร่ “หนังสือ” นั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง
ระดับคุณภาพ	ลักษณะคุณภาพ (หนังสือ)
ดี	เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ
ดีมาก	เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง 1. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ 2. มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยของผู้เขียนที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ 3. สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้
ดีเด่น	ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้อง ๑. มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการและมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง ๓. เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ

๔. บทความทางวิชาการ	
คำนิยาม	หมายถึง งานเขียนทางวิชาการซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจน ทั้งนี้ มีการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวตามหลักวิชาการจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่างๆ มาประมวลร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ โดยที่ผู้เขียนแสดงทัศนะทางวิชาการของตนไว้อย่างชัดเจนด้วย
รูปแบบ	เป็นบทความที่มีความยาวไม่มากนัก ประกอบด้วยการนำความที่แสดงเหตุผลหรือที่มาของประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์ กระบวนการอธิบายหรือวิเคราะห์และบทสรุป มีการอ้างอิงและบรรณานุกรมที่ครบถ้วนและสมบูรณ์
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เผยแพร่ในรูปของบทความทางวิชาการในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน ๒. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของบทความ ต่างๆ ในหนังสือนั้นแล้ว ๓. เผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมทางวิชาการในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของบทความต่างๆ ที่นำเสนอแล้ว <p>เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “บทความทางวิชาการ” นั้นแล้ว การนำ “บทความทางวิชาการ” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่ง เพื่อนำมาเสนอขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และให้มี การประเมินคุณภาพ “บทความทางวิชาการ” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้</p>
ระดับคุณภาพ	ลักษณะคุณภาพ (บทความทางวิชาการ)
ดี	เป็นบทความทางวิชาการที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ
ดีมาก	ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ๒. สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้
ดีเด่น	ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติม ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการและมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

๕. ผลงานวิจัย	
นิยาม	หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ และมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล คำตอบหรือข้อสรุปรวมที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเอื้อต่อการนำวิชาการนั้นไปประยุกต์ และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดมาแล้ว ทั้งนี้ ไม่นับงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใด ๆ
รูปแบบ	อาจจัดได้เป็น ๒ รูปแบบ ดังนี้ ๑. รายงานการวิจัย ที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์และชัดเจนตลอดทั้งกระบวนการวิจัย (Research Process) อาทิ การกำหนดประเด็นปัญหา วัตถุประสงค์ การทำวรรณกรรมปริทัศน์ สมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การพิสูจน์สมมติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลสรุปผลและให้ข้อเสนอแนะ การอ้างอิง และอื่นๆ ๒. บทความวิจัย ที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยในผลงานวิจัยนั้น ให้มีความกระชับและสั้น สำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการ หรือในวารสารทางวิชาการ
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้ ๑. ตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการนานาชาติที่มีค่า Journal Impact Factor หรือ อยู่ในฐานข้อมูลสากล ทั้งนี้ วารสารทางวิชาการนั้น อาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน ๒. ตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการอื่นๆ ๓. ตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพ ๔. นำเสนอเป็นบทความวิจัย(ฉบับเต็ม)ต่อที่ประชุมทางวิชาการ ซึ่งภายหลังจากการประชุมทางวิชาการได้มีการบรรณาธิการและนำไปรวมเล่มเผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมทางวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ ๕. การเผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่มีรายละเอียดและความยาว ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิและแสดงหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้น และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศอย่างกว้างขวาง เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “งานวิจัย” นั้นแล้ว การนำ “งานวิจัย” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใด ส่วนหนึ่ง เพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และให้มีการประเมินคุณภาพ “งานวิจัย” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้ ทั้งนี้ งานวิจัยที่จะใช้ในการเสนอขอตำแหน่งตามเกณฑ์ชุดที่ ๒ จะต้องเป็นงานวิจัยที่เผยแพร่ในลักษณะตามข้อ ๑ เท่านั้น และการขอตำแหน่งตามเกณฑ์ชุดที่ ๑ ระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป จะต้องเป็นงานวิจัยที่เผยแพร่ตามข้อ ๑ หรือ ข้อ ๒ เท่านั้น

ระดับ คุณภาพ	ลักษณะคุณภาพ (ผลงานวิจัย)
ดี	เป็นงานวิจัยที่มีกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอนถูกต้องเหมาะสมในระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการหรือนำไปประยุกต์ได้
ดีมาก	ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง ๑. เป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์และนำเสนอผลเป็นความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษาแล้ว ๒. เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวางหรือสามารถนำไปประยุกต์ได้อย่างแพร่หลาย
ดีเด่น	ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้อง 1. เป็นงานบุกเบิกที่มีคุณค่ายิ่ง และมีการสังเคราะห์อย่างลึกซึ้ง จนทำให้เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างชัดเจน ๒. เป็นที่ยอมรับและได้รับการอ้างอิงถึงอย่างกว้างขวางในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

๖. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น	
นิยาม	<p>หมายถึง ผลงานทางวิชาการอย่างอื่นที่มีใช้เอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอน บทความทางวิชาการ หนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย โดยปกติหมายถึง สิ่งประดิษฐ์หรืองานสร้างสรรค์ อาทิ การประดิษฐ์เครื่องทุ่นแรง ผลงานการสร้างสิ่งมีชีวิตพันธุ์ใหม่ วัคซีน สิ่งก่อสร้าง หรือผลงานด้านศิลปะ หรือสารานุกรม</p> <p>รวมถึงงานแปลจากตัวงานต้นแบบที่เป็นงานวรรณกรรม หรืองานด้านปรัชญา หรือประวัติศาสตร์ หรือวิทยาการสาขาอื่นบางสาขาที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าในสาขาวิชานั้น ๆ ซึ่งเมื่อนำมาแปลแล้วจะเป็นการเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการที่ประจักษ์ชัด เป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแปลจากภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษา ต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง</p> <p>ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เสนอจะต้องประกอบด้วยบทวิเคราะห์ที่อธิบายและชี้ให้เห็นว่างานดังกล่าวทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการหรือเสริมสร้างองค์ความรู้ หรือให้วิธีการที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชานั้น และแสดงถึงความสามารถในการบุกเบิกในสาขาวิชานั้น สำหรับผลงานที่มุ่งเชิงปฏิบัติจะต้องผ่านการพิสูจน์หรือมีหลักฐานรายละเอียดต่าง ๆ ประกอบแสดงให้เห็นคุณค่าของผลงาน</p>
รูปแบบ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. อาจจัดเพิ่มได้หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นรูปเล่ม หรือการบันทึกเป็นภาพยนตร์ หรือแถบเสียง ๒. มีคำอธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชาหนึ่งๆ หรือหลายสาขาวิชาได้อย่างไร ในแง่ใด ๓. กรณีผลงานที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ หรือผลงานที่มุ่งในเชิงปฏิบัติ จะต้องผ่านการพิสูจน์ หรือแสดงหลักฐานเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงถึงคุณค่าของผลงานนั้นด้วย
การเผยแพร่	<p>มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE) หรือสำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE) หรือโดยการถ่ายสำเนาเย็บเป็นรูปเล่ม หรือทำในรูปแบบอื่นๆ ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปของซีดีรอม ฯลฯ ๓. การเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การจัดการแสดง หรือโดยมีการนำไปใช้หรือประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลาย <p>การเผยแพร่ดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น</p> <p>ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน</p>
ระดับคุณภาพ	ลักษณะคุณภาพ (ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น)
ดี	เป็นผลงานใหม่ หรือเป็นการนำสิ่งที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ด้วยวิธีการใหม่ๆ และผลงานนั้นก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านใดด้านหนึ่ง
ดีมาก	ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง <ol style="list-style-type: none"> ๑. ได้รับการรับรองโดยองค์กรทางวิชาการ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาที่เสนอ หรือ ๒. เป็นผลงานที่สร้างสรรค์ต้องเป็นที่ยอมรับของผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นๆ
ดีเด่น	ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในวงวิชาการ และ/หรือวงวิชาชีพทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

๗. งานแปล	
คำนิยาม	หมายถึง งานแปลจากตัวงานต้นแบบที่เป็นงานวรรณกรรม หรืองานด้านปรัชญา หรือประวัติศาสตร์ หรือวิชาการสาขาอื่นบางสาขาที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าในสาขานั้นๆ ซึ่งเมื่อนำมาแปลแล้วจะเป็นการเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการที่ประจักษ์ชัด เป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแปลจากภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง (งานแปลนี้ จัดเป็นผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นประเภทหนึ่ง)
การเผยแพร่	<p>มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE) หรือสำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE) ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปของซีดีรอม ฯลฯ <p>การเผยแพร่งานดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน</p> <p>ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน</p> <p>เมื่อได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “งานแปล” ไปแล้ว การนำ “งานแปล” นั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาใน “งานแปล” เพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ “งานแปล” นั้นอีกครั้งหนึ่งอาจกระทำได้ แต่จะต้องทำการเผยแพร่ “งานแปล” นั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง</p>
ระดับคุณภาพ	ลักษณะคุณภาพ (งานแปล)
ดี	<p>เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในตัวบท แบบแผนทางความคิด และ/หรือวัฒนธรรมต้นกำเนิดและบ่งชี้ความสามารถในการสื่อความหมายได้อย่างดี มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานในลักษณะที่เทียบได้กับงานวิจัย</p> <p>มีการให้อรรถาธิบายเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ อันเหมาะสมทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค</p>
ดีมาก	<p>เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในตัวบท แบบแผนทางความคิด และ/หรือวัฒนธรรมต้นกำเนิดและบ่งชี้ถึงความสามารถในการสื่อความหมายในระดับสูงมาก</p> <p>มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานอย่างละเอียดลึกซึ้งในลักษณะที่เทียบได้กับงานวิจัยของผู้สันักตรणी</p> <p>มีการให้อรรถาธิบายเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ อันเหมาะสมทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค</p>
ดีเด่น	<p>ให้ข้อสรุปในด้านของวิธีการแปลและทฤษฎีการแปลใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เป็นงานที่แปลมาจากต้นแบบที่มีความสำคัญ ในระดับที่มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางวิชาการ ๒. เป็นงานที่แปลอยู่ในระดับที่พึงยึดถือเป็นแบบฉบับได้ ๓. มีการให้ข้อสรุปในด้านของวิธีการแปลและทฤษฎีการแปลที่มีลักษณะเป็นการบุกเบิกทางวิชาการ